

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קצ"ב ע"א

פרשת וישב

טקסט הזוהר

תא חזי, האי מאן דאסתפל במה דאוליף מרביה, וחמי ליה ביהווא חכמתא, יכיל לאתוספא ביהווא רוחא יתיר. תא חזי, דהא יוסף בכל מה דאיהו עביד, הוי חמי ברוחא דחכמתא ליהווא דיוקנא דאבוי, הוה מסתפל. ובגין כך הוה מסתייעא ליה מלתא, ואתוספא ליה רוחא אחרא, בנהירו עלאה יתיר.

תרגום לעברית

בא ראה, מי שמסתפל במה שלומד מרבו ורואה אותו באותה החכמה, יכול להתוסף יותר באותה הרוח. בא ראה, שהרי יוסף בכל מה שעשה היה רואה ברוח של החכמה את אותה הדמות של אביו. היה מתבונן, ומשום כך היה הדבר מסתייע לו, ונוספה לו רוח אחרת באור יותר עליון.

טקסט הזוהר

בשעתא דאמר ליה ההוא רשע, והנה גפן לפני, אזדעזע יוסף. דלא הוה ידע על מה תיתי מלה, כיון דאמר ובגפן שלשה שריגים, מיד אתער רוחיה, ואתוסף בנהירו, ואסתפל בדיוקנא דאבוי, כדין אתנהיר רוחיה, וידע מלה.

בְּשַׁעָה שְׁאָמַר לוֹ אוֹתוֹ הָרָשָׁע וְהִנֵּה גִפֶּן לְפָנָי, הִזְדַּעְזַע יוֹסֵף, שֶׁלֹא הָיָה יוֹדֵעַ עַל מַה יָבֹא הַדִּבָּר. כִּיּוֹן שְׁאָמַר וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים, מִיָּד הִתְעוֹרְרָה רוּחוֹ וְנוֹסֵף בָּאוֹר, וְהִסְתַּכֵּל בְּדַמוֹת אָבִיו, וְאִזְ הָאִירָה רוּחוֹ וַיֵּדַע אֶת הַדִּבָּר.

טקסט הזהור

מֵה כְּתִיב, וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים. אָמַר יוֹסֵף, הֵא וְדָאִי בְּשׁוֹרָה דְּחִדּוּה בְּשָׁלִימוֹ אִיהוּ, מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּהָאִי גִפֶּן עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתְחַזִּי לִיה, וְאֶתְבַּשֵּׁר יוֹסֵף בְּהָאִי. וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים, אֵלִין אִינוּן תְּלָתָא דְרָגִין עֲלָאִין, דְּנִפְקִי מֵהָאִי גִפֶּן, כְּהִנֵּי לִיוֹאִי וַיִּשְׂרָאֵלִי.

תרגום לעברית

מֵה כְּתוּב? וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים. אָמַר יוֹסֵף, הִנֵּה וְדָאִי בְּשׁוֹרָה שֶׁל שְׁמֻחָה בְּשָׁלְמוֹת הִיא. מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהִגְפֶּן הַזֶּה נִרְאִית עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְהִתְבַּשֵּׁר יוֹסֵף עַל זֶה. וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים - אֵלֹו הֵם שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁיוֹצָאוֹת מִן הַגִּפֶּן הַזֶּה, כְּהִנֵּים לְוִיִּם וַיִּשְׂרָאֵלִים.

טקסט הזהור

וְהִיא כְּפֻרְחַת עֲלֵתָה נֹצָה, דְּהָא בְּגִינְהוֹן סִלְקָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְבָּרַכַת מֵעַם מְלָכָא עֲלָאָה. הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלוּתִיהָ עֲנָבִים, אֵלִין אִינוּן צְדִיקָא דְעֲלָמָא, דְּאִינוּן כְּעֲנָבִים מְבוּשָׁלִים כְּדָקָא חֲזִי. דְּבָר אַחֵר הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלוּתִיהָ עֲנָבִים, דָּא הוּא זִין דְּאֶתְנַטִּיר בְּעֲנַבִּיָּהּ מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרָאשִׁית. עַד הֵכָא אֶתְבַּשֵּׁר יוֹסֵף בְּחִלְמִיהָ, מִכָּאן וּלְהֵלָאָה חִלְמָא אִיהוּ דִּילֵיהָ, בְּגִין דְּאִית חִלְמִין לִיה, וְלֹאֲחֲרָנִין. וְאַקַח אֶת הָעֲנָבִים, דְּאִיהוּ לִיה לְגִרְמִיהָ.

והיא כפרחת עלתה נצה, שהרי בגללם עולה כנסת ישראל ומתברכת מעם המלך העליון. הבשילו אשכלתיה ענבים - אלו הצדיקים של העולם, שהם כמו ענבים מבשלים כראוי. דבר אחר הבשילו אשכלתיה ענבים - זהו היין המשמר בענביו מששת ימי בראשית. עד כאן התבשר יוסף בחלום, מכאן והלאה החלום הוא שלו, משום שיש לו חלומות, ולאחרים. ואקח את הענבים, שהוא לו, לעצמו.

טקסט הזוהר

תנינן, (שמות קמד א) האי מאן דחמי ענבין חורין בחלמא, סימן יפה לו, אוכמי לא. מאי טעמא, בגין דאיהו רזא דתרין דרגין ידיען, אינון אוכמי וחורין. האי איהו טב, והאי איהו דלא טב, וכלהו ענבין ברזא דמהימנותא תליין. ועל דא מתפרשן בחכמתא, הן לטב, הן לביש. אלין צריכין רחמי, ואלין אשגחותא דרחמי.

תרגום לעברית

שנינו, מי שרואה ענבים לבנים בחלום, סימן יפה לו. שחורים - לא. מה הטעם? משום שהוא הסוד של שתי דרגות ידועות, אותם שחורים ולבנים. זה הוא טוב, וזה הוא לא טוב, וכל הענבים תלויים בסוד האמונה, ועל כן נפרדים בחכמה, הן לטוב הן לרע. אלו צריכים רחמים, ואלו השגחה של רחמים.

טקסט הזוהר

תא חזי, אדם הראשון, אנתתיה סחטא ליה ענבין, וגרימת ליה מותא, ולכל ישראל, ולכל עלמא. נח אתא להני ענבין, ולא אתנטר כדקא יאות, מה כתיב, (בראשית) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה, ב'א. בני אהרן, שתו חמרא מנייהו, וקריבו קרבנא בההוא חמרא, ומיתו, והא אתמר. ובגין כך כתיב, (דברים לב) ענבימו ענבי ראש אשכלות מרורות למו, בגין דאינון ענבין גרמי האי.

בא ראה, אדם הראשון, אשתו סחטה לו ענבים וגרמה לו מות ולכל ישראל ולכל העולם. נח בא לענבים הללו, ולא נשמר כראוי, מה כתוב? (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה, בה'א. בני אהרן שתו יין מהם, והקריבו קרבן באותו היין ומתו, והרי נתבאר. ומשום כך כתוב (דברים לב) ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו, משום שאותם הענבים גרמו את זה.

טקסט הזוהר

חמא ענבין דאינון טבין, בההוא כרם, דקא סלקין נייחא וריחא בדרגין שלימין, כדקא יאות. ועל דא יוסף ידע מלה, ואסתכל בעקרא, ופשר חלמא על בורייה. בגין דאתבשר בההוא חלמא, כדקא יאות. ובגין כך פשר פשרא לטב, ואתקיים הכי.

תרגום לעברית

ראה ענבים שהם טובים באותו הכרם שמעלים נחת וריח בדרגות שלמות כראוי. ועל זה יוסף ידע את הדבר והסתכל בעקר ופתר החלום על בריו, משום שהתבשר באותו החלום כראוי, ומשום כך פתר הפתרון לטוב וכך התקיים.

טקסט הזוהר

מה כתיב. וירא שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. תא חזי, ארורין אינון רשיעיא, דכל עובדיהון כלהון לביש. וכל אינון מלין דאינון אמרין, כלהו לביש, ולאבאשא.

תרגום לעברית

מה כתוב? וירא שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. בא ראה, ארורים הם הרשעים, שכל מעשיהם כלם לרע, וכל אותם הדברים שהם אומרים, כלם לרע ולהרע.

כִּיּוֹן דְּפִתַח פּוּמִיָּה בָּאָה, מִיַּד דְּחִיל יוֹסֵף, וַיֵּדַע דְּכָל מְלוֹי אֵינּוֹן לְאַבְרָאָא, וּבְשׁוּרָה דְּבִישׁ
בְּפּוּמִיָּה. וְהִנֵּה שְׁלֶשָׁה סְלֵי חֲרִי עַל רֹאשִׁי, כַּדִּין יָדַע יוֹסֵף דְּאַתְּבַשֵּׁר עַל חֲרִיבוֹ דְּבִי
מִקְדָּשָׁא, וַיִּשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, דִּיתְגַּלּוֹן מֵאַרְעָא קְדִישָׁא.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שִׁפְתַח אֶת פִּיו בָּאָה, מִיַּד פֶּחַד יוֹסֵף, וַיֵּדַע שֶׁכָּל דְּבָרָיו הֵם לְהִרְעֵי וּבְשׁוּרָה שֶׁל רַע
בְּפִיו. וְהִנֵּה שְׁלֶשָׁה סְלֵי חֲרִי עַל רֹאשִׁי. אֲזַי יָדַע יוֹסֵף שֶׁהִתְבַּשֵּׁר עַל חֲרִיבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וַיִּשְׂרָאֵל בְּגִלּוּת, שִׁיגְלוּ מִן הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה.

טקסט הזוהר

חָמִי מַה כְּתִיב, וּבִסָּל הָעֲלִיּוֹן מְכַל מֵאֲכַל פְּרַעָה מַעֲשֶׂה אוֹפָה וְהָעוֹף אוֹכֵל אוֹתָם מִן הַסָּל
מֵעַל רֹאשִׁי. אֵלֶיךָ אֵינּוֹן שָׂאָר עֲמִי, דְּמִתְכַּנְּשִׁי עֲלֵיִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְקָטְלִי לוֹן, וְחֲרִיבִי
בֵּיתֵיִּיהוּ, וּמִפְּזָרִי לוֹן לְאַרְבַּע סְטָרִי דְּעֵלְמָא. וְכֵלָא אֶסְתַּכַּל יוֹסֵף, וַיֵּדַע דִּהְיוּ חֵלְמָא עַל
יִשְׂרָאֵל, כַּד יְהוֹן בְּחִיּוּבָא קָמִי מִלְכָּא, מִיַּד פֶּשֶׁר לִיָּה פִּשְׁרָא לְבִישׁ, וְאַתְקִיִּים בֵּיה.

תרגום לעברית

רֵאָה מַה כְּתוּב, וּבִסָּל הָעֲלִיּוֹן מְכַל מֵאֲכַל פְּרַעָה מַעֲשֶׂה אֹפָה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסָּל
מֵעַל רֹאשִׁי. אֵלֶיךָ הֵם שָׂאָר הָעַמִּים שֶׁמִּתְכַּנְּסִים עַל יִשְׂרָאֵל וְהוֹרְגִים אוֹתָם וּמְחַרְיָבִים
בֵּיתָם וּמִפְּזָרִים אוֹתָם לְאַרְבַּע צְדֵי הָעוֹלָם. וְהַכֵּל הִסְתַּכַּל יוֹסֵף, וַיֵּדַע שֶׁאוֹתוֹ הִחְלוּם
עַל יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיִּהוּ בְּחִיּוּב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. מִיַּד פֶּתֶר לוֹ פִּתְרוֹן לְרַע, וְהִתְקִים בּוֹ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, תַּרְיֵן דְּרַגִּין אֵלֶיךָ, דְּקָא חֲמָא הָאִי, וְחֲמָא הָאִי. דָּא חֲמָא (דְּהָא)

ובא וראה, שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הֵלְלוּ שְׂרָאָה זֶה וְרָאָה זֶה - זֶה רָאָה כְּשֶׁעוֹלָה וְשׁוֹלֵטת הַדְּרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה וּמְאִיָּרָה הַלְבֵנָה, וְזֶה רָאָה שְׁנַחֲשֹׁף וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ הַנֶּחֱשׁ הָרַע, וּמִשּׁוֹם כֶּן הִסְתַּכֵּל יוֹסֵף בְּחִלּוֹם הָהוּא, וּפָתַר אוֹתוֹ פְּתָרוֹן לְרָע. וְעַל כֵּן הִכָּל עוֹמֵד בְּפְתָרוֹן, וְזֶה וְזֶה רָאוּ, בְּשְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הֵלְלוּ, שְׁשׁוֹלֵט זֶה וְשׁוֹלֵט זֶה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.